

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

24 avril 2013

PROJET DE LOI
**portant des dispositions fiscales
et financières et des dispositions
relatives au développement durable**

AMENDEMENTS

**AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT N° 53.157/2/3
DU 9 AVRIL 2013**

N° 1 DU GOUVERNEMENT

Art. 116/1 (*nouveau*)

Sous un chapitre 3/1, intitulé “Modification de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique”, insérer un article 116/1, rédigé comme suit:

“Art. 116/1. Les modifications suivantes sont apportées à l'article 36/24, § 1^{er}, de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque nationale de Belgique, inséré par l'arrêté royal du 3 mars 2011:

1^o à l'alinéa 1^{er}, le point 6^o est abrogé;

2^o il est inséré un paragraphe 3 rédigé comme suit:

Document précédent:

Doc 53 **2756/ (2012/2013):**
001: Projet de loi.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

24 april 2013

WETSONTWERP
**houdende fiscale en financiële
bepalingen en bepalingen
betreffende de duurzame ontwikkeling**

AMENDEMENTEN

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE NR. 53.157/2/3
VAN 9 APRIL 2013**

Nr. 1 VAN DE REGERING

Art. 116/1 (*nieuw*)

Onder een hoofdstuk 3/1, met als opschrift “Wijziging van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België”, een artikel 116/1 invoegen, luidend als volgt:

“Art. 116/1. In artikel 36/24, § 1, van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 3 maart 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1^o in het eerste lid wordt de bepaling onder 6^o opgeheven;

2^o een paragraaf 3 wordt ingevoegd, luidende:

Voorgaand document:

Doc 53 **2756/ (2012/2013):**
001: Wetsontwerp.

“§ 3. Le montant total en principal des garanties visées au paragraphe 1^{er}, alinéa 1^{er}, 2^o et 5^o, ainsi que des engagements de couverture visés au paragraphe 1^{er}, alinéa 1^{er}, 4^o, ne peut dépasser 25 milliards d'euro par institution contrôlée, ou par groupe d'institutions contrôlées liées entre elles au sens de l'article 11 du Code des sociétés.

Pour la détermination des groupes visés à l'alinéa 1^{er}, les liens entre institutions résultant du contrôle exercé par l'État sur celles-ci ne sont pas pris en considération.

Un éventuel dépassement de la limite fixée à l'alinéa 1^{er} en raison de l'évolution des cours de change n'affecte pas la validité des garanties ou engagements de couverture octroyés.”

JUSTIFICATION

L'article 36/24 de la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque Nationale de Belgique habilite le Roi, sur avis de la Banque Nationale de Belgique, en cas de crise soudaine sur les marchés financiers ou en cas de menace grave de crise systémique, aux fins d'en limiter l'ampleur ou les effets, à prendre différentes mesures destinées à préserver la confiance dans le système financier. Par risque systémique, on entend le risque qui menace l'ensemble du système financier lorsqu'une ou plusieurs institutions ne respectent plus leurs obligations vis-à-vis des autres institutions et que ceci, vu la taille de l'institution ou des institutions concernées, est de nature à entraîner de graves perturbations, voire même l'effondrement subit de l'ensemble du système financier. Dans de telles circonstances, des mesures de nature à préserver la stabilité du système financier doivent pouvoir être prises sans délai pour pouvoir assurer leur efficacité.

C'est à ces fins que le Roi est autorisé, dans les circonstances précitées, à arrêter des règlements complémentaires ou dérogatoires à certaines législations spécifiquement identifiées (art. 36/24, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 1^o, de la loi du 22 février 1998). Il peut également mettre en place un système d'octroi de la garantie de l'État pour des engagements souscrits par des institutions déterminées ou pour des créances détenues par ces institutions (art. 36/24, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 2^o, 5^o et 6^o) ou encore pour couvrir des pertes encourues sur certains actifs ou instruments financiers par des institutions déterminées (art. 36/24, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 4^o). Un système d'octroi de la garantie de l'État pour le remboursement aux associés personnes physiques de leur part de capital de sociétés coopératives qui relèvent de l'application de législations mettant en place un statut et un régime de contrôle prudentiel peut également être mis en place (art. 36/24, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 3^o).

“§ 3. Het totale bedrag van de hoofdsom van de garanties bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 2^o en 5^o, alsook van de dekking waarnaar wordt verwezen in paragraaf 1, eerste lid, 4^o, mag per gecontroleerde instelling of per groep van verbonden gecontroleerde instellingen in de zin van artikel 11 van het Wetboek van vennootschappen, het bedrag van 25 miljard euro niet overschrijden.

Voor de bepaling van de groepen bedoeld in het eerste lid wordt geen rekening gehouden met de band tussen de instellingen die voortvloeit uit de controle die de Staat uitoefent over deze instellingen.

Een eventuele overschrijding van het door het eerste lid vastgestelde plafond als gevolg van de evolutie van de wisselkoersen, tast de geldigheid van de toegekende garanties of dekking niet aan.”

VERANTWOORDING

Artikel 36/24 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België machtigt de Koning om, op advies van de Nationale Bank van België, ingeval zich een plotselinge crisis voordoet op de financiële markten of in geval van een ernstige dreiging van een systemische crisis, teneinde de omvang of de gevolgen hiervan te beperken, een aantal maatregelen te treffen om het vertrouwen in het financiële stelsel te vrijwaren. Onder “systeemrisico” wordt het risico verstaan dat een bedreiging vormt voor het gehele financiële stelsel wanneer een of meerdere instellingen hun verplichtingen ten aanzien van de andere instellingen niet langer nakomen en dit, gelet op de omvang van de betrokken instelling(en), ernstige verstoringen kan teweegbrengen of zelfs de plotselinge ineenstorting van het gehele financiële stelsel kan veroorzaken. In dergelijke omstandigheden moeten de nodige maatregelen ter vrijwaring van de stabiliteit van het financiële stelsel onmiddellijk kunnen worden genomen, om de doeltreffendheid ervan te verzekeren.

Zo is de Koning gemachtigd om, in de vooroernende omstandigheden, aanvullende of afwijkende reglementen vast te stellen ten opzichte van bepaalde, specifiek omschreven wetgevingen (art. 36/24, § 1, eerste lid, 1^o van de wet van 22 februari 1998). Hij kan tevens voorzien in een systeem van toekenning van een staatswaarborg voor verbintenissen aangegaan door bepaalde instellingen of voor schuldborderingen aangehouden door deze instellingen (art. 36/24, § 1, eerste lid, 2^o, 5^o en 6^o) of nog om de door bepaalde instellingen opgelopen verliezen op bepaalde activa of financiële instrumenten te dekken (art. 36/24, § 1, eerste lid, 4^o). Tevens kan worden voorzien in een systeem van toekenning van een staatswaarborg voor de terugbetaling aan de vennooten die natuurlijke personen zijn, van hun deel in het kapitaal van coöperatieve vennootschappen die vallen onder de toepassing van wetgevingen die een statuut en een stelsel van prudentieel toezicht instellen (art. 36/24, § 1, eerste lid, 3^o).

Pour une présentation plus détaillée de ces mesures, il est renvoyé aux travaux préparatoires de la loi du 15 octobre 2008 portant des mesures visant à promouvoir la stabilité financière et instituant en particulier une garantie d'État relative aux crédits octroyés et autres opérations effectuées dans le cadre de la stabilité financière (*Doc. parl.*, Chambre, 2008-2009, n° 52-1470), ainsi qu'aux travaux préparatoires de la loi du 14 avril 2009 modifiant la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers (*Doc. parl.*, Chambre, 2008-2009, n° 52-1887). L'article 36/24 a été introduit dans la loi du 22 février 1998 fixant le statut organique de la Banque Nationale de Belgique par l'arrêté royal du 3 mars 2011 mettant en œuvre l'évolution des structures de contrôle du secteur financier. Il correspond à l'ancien article 105 de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers, sous réserve de la compétence d'avis de la BNB qui a remplacé la compétence d'avis du CREFS. L'article 105 de la loi du 2 août 2002 précitée se substituait quant à lui aux articles 117bis et 117ter de la loi du 2 août 2002 en raison du transfert des compétences du Comité de stabilité financière au profit du CREFS.

Le Holding Communal est actuellement en liquidation, de sorte que le point 6° de l'article 36/24, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, n'a plus d'objet. Il est dès lors proposé de le supprimer.

Les garanties que le Roi est autorisé à accorder conformément à l'article 36/24 n'entraînent en elles-mêmes aucune charge budgétaire. Un éventuel appel à ces garanties est en revanche susceptible de grever le budget de l'État pour des montants qui peuvent être considérables. Il est dès lors souhaitable de fixer un plafond au montant des garanties et engagements que le Roi est autorisé à accorder.

La limite est fixée à 25 milliards d'euros par institution, ou par groupe d'institutions. Ce niveau est nécessaire, et suffisant, pour permettre au Roi de répondre en urgence aux situations de crise. Si des garanties sont requises pour un montant plus élevé, comme cela a été le cas pour le groupe Dexia, une autorisation spécifique du Parlement devra être obtenue pour l'excédent.

La notion de groupe est définie par référence aux critères de contrôle utilisés par l'article 11 du Code des sociétés. Toutefois, deux institutions qui seraient chacune contrôlées par l'État — par exemple suite à des mesures de nationalisation en période de crise financière de deux groupes par ailleurs indépendants l'un de l'autre — ne seront pas pour cette seule raison considérées comme faisant partie d'un même groupe soumis à un plafond unique de 25 milliards d'euros.

Le plafond de 25 milliards d'euros est fixé par référence au montant en principal des garanties. Les intérêts et accessoires relatifs aux montants en principal ainsi plafonnés peuvent également être couverts, au-delà du plafond.

Voor een meer gedetailleerde voorstelling van deze maatregelen wordt verwezen naar de voorbereidende teksten van de wet van 15 oktober 2008 houdende maatregelen ter bevordering van de financiële stabiliteit en inzonderheid tot instelling van een staatsgarantie voor verstrekte kredieten en andere verrichtingen in het kader van de financiële stabiliteit (*Parl. St.*, Kamer, 2008-2009, nr. 52-1470), alsook naar de voorbereidende teksten van de wet van 14 april 2009 tot wijziging van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten (*Parl. St.*, Kamer, 2008-2009, nr. 52-1887). Artikel 36/24 werd ingevoegd in de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België bij het koninklijk besluit van 3 maart 2011 betreffende de evolutie van de toezichtsarchitectuur voor de financiële sector. Het stemt overeen met het oude artikel 105 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, onder voorbehoud van de adviesbevoegdheid van de NBB, die de adviesbevoegdheid van het CSRSFI heeft vervangen. Artikel 105 van de voornoemde wet van 2 augustus 2002 kwam in de plaats van de artikelen 117bis en 117ter van de wet van 2 augustus 2002 als gevolg van de overdracht van de bevoegdheden van het Comité voor Financiële Stabiliteit aan het CSRSFI.

De Gemeentelijke Holding is momenteel in vereffening, zodat punt 6° van artikel 36/24, § 1, eerste lid, zonder voorwerp is geworden. Derhalve wordt voorgesteld deze bepaling te schrappen.

Op zich bezwaren de garanties die de Koning overeenkomstig de machtiging in artikel 36/24 kan verlenen de begroting niet. Elk beroep op deze garanties is echter van aard om de begroting van de Staat te bezwaren met bedragen die aanzienlijk kunnen zijn. Het is daarom wenselijk om een bovenlimiet vast te stellen voor het bedrag van de garanties en de verbintenissen die kunnen worden verleend door de Koning.

Deze bovenlimiet wordt vastgesteld op 25 miljard euro per instelling, of per groep van instellingen. Deze omvang is nodig, en voldoende, om de Koning toe te staan om dringend te reageren op crisissituaties. Indien garanties voor een hoger bedrag vereist zijn, zoals het geval is geweest voor de Dexia groep, dan zal voor het bedrag dat de bovenlimiet overschrijdt een specifieke machtiging door het parlement moeten worden bekomen.

Het begrip groep wordt gedefinieerd door verwijzing naar de controlecriteria die worden gehanteerd in artikel 11 van het Wetboek van Vennootschappen. Echter, twee instellingen die gecontroleerd zouden worden door de Staat — bijvoorbeeld als gevolg van maatregelen tot nationalisering in periode van financiële crisis ten aanzien van twee groepen die voor het overige onafhankelijk zijn van elkaar — zullen niet louter omdat van deze reden worden beschouwd als deeluitmakend van eenzelfde groep die aan één bovenlimiet van 25 miljard euro is onderworpen.

De bovenlimiet van 25 miljard euro wordt begroot op basis van de hoofdsom van de garanties. De interesses en de bijhorigheden met betrekking tot deze aldus begrensde hoofdsom kunnen ook boven de grens worden gedekt.

Lorsque des montants garantis sont libellés en devises étrangères, l'évolution ultérieure des cours de change est susceptible d'entraîner un dépassement de plafond. Les garanties qui ont été valablement accordées à l'origine restent bien entendu valables dans une telle hypothèse.

N° 2 DU GOUVERNEMENT

Art. 116/2 (*nouveau*)

Sous un chapitre 3/2, intitulé “Ratification d'arrêtés royaux”, insérer un article 116/2, rédigé comme suit:

“Art. 116/2. Sont ratifiés avec effet à la date de leur entrée en vigueur respective:

1° l'arrêté royal du 18 octobre 2011 octroyant une garantie d'État à certains engagements de Dexia Crédit Local SA; et

2° l'arrêté royal du 19 décembre 2012 modifiant l'arrêté royal du 18 octobre 2011 octroyant une garantie d'État à certains emprunts de Dexia SA et Dexia Crédit Local SA.”

JUSTIFICATION

L'article 116/2 vise à ratifier les arrêtés royaux qui habilitent l'État à conclure les garanties octroyées à Dexia, et à leur conférer ainsi valeur législative. La validation législative par ratification est la technique par laquelle le législateur fait siens le contenu d'une décision administrative, et cela dès l'origine.

Le plafond de 25 milliards d'euros par institution fixé par l'article 116/1 du présent projet de loi est étranger aux garanties visées par l'article 116/2. En effet, ce plafond concerne uniquement l'habilitation donnée au Roi par le législateur; il n'empêche pas le législateur d'octroyer, comme en l'espèce, une garantie d'un montant supérieur. L'arrêté royal du 18 octobre 2011, tel que modifié par l'arrêté royal du 19 décembre 2012, prévoit un montant maximum (43 698 500 000 euros en principal) qui dépasse ce nouveau plafond; la ratification de cet arrêté emporte approbation législative de ce montant maximum. En outre, ce plafond ne s'applique bien entendu pas aux garanties et engagements de couverture accordés avant l'entrée en vigueur de l'article 116/1. Il est précisé, pour répondre à une observation de la Banque centrale européenne, que l'article 116/1 entre en vigueur le dixième jour qui suivra la publication de la loi au *Moniteur belge*.

Wanneer de gegarandeerde bedragen in vreemde valuta worden omschreven, dan kan de latere evolutie van de wisselkoers leiden tot een overschrijding van de bovengrens. De garanties die oorspronkelijk geldig werden toegekend blijven uiteraard ook gelden in dergelijke hypothese.

Nr. 2 VAN DE REGERING

Art. 116/2 (*nieuw*)

Onder een hoofdstuk 3/2, met als opschrift “Bekrachtiging van koninklijke besluiten” een artikel 116/2 invoegen, luidend als volgt:

“Art. 116/2. Worden bekraftigd met ingang van hun respectievelijke datum van inwerkingtreding:

1° het koninklijk besluit van 18 oktober 2011 tot toekenning van een staatswaarborg aan bepaalde verbintenissen van Dexia Crédit Local SA; en

2° het koninklijk besluit van 19 december 2012 tot wijziging van het koninklijk besluit van 18 oktober 2011 tot toekenning van een staatswaarborg aan bepaalde leningen van Dexia NV en “Dexia Crédit Local SA.”

VERANTWOORDING

Artikel 116/2 voorziet in de bekraftiging van de koninklijke besluiten die de Staat machtigen om de aan Dexia toegekende garanties te verlenen en geeft hen hierdoor kracht van wet. Via de techniek van de wettelijke bekraftiging maakt de wetgever zich de inhoud van een administratieve beslissing eigen, en dit vanaf het ogenblik waarop deze beslissing werd genomen.

De bovengrens van 25 miljard euro per instelling dat door artikel 116/1 van het huidige wetsontwerp wordt vastgesteld is vreemd aan de garanties waarop artikel 116/2 betrekking heeft. Immers, deze bovengrens betreft enkel de door de wetgever aan de Koning verleende machtiging; het verhindert de wetgever niet om, zoals in onderhavig geval, een waarborg toe te kennen voor een hoger bedrag. Het koninklijk besluit van 18 oktober 2011, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 19 december 2012, voorziet in een maximumbedrag (43 698 500 000 euro in hoofdsom) dat deze bovengrens overschrijdt; de bekraftiging van dit besluit brengt tevens de wettelijke bekraftiging van dit maximumbedrag met zich mee. Bovendien is deze bovengrens uiteraard niet van toepassing op de garanties en verbintenissen tot dekking die voor de inwerkingtreding van artikel 116/1 werden verleend. In antwoord op een bemerking van de Europese Centrale Bank, wordt hier verduidelijkt dat artikel 116/1 in werking treedt de tiende dag na de bekendmaking van de wet in het *Belgisch Staatsblad*.

Puisque le plafond de 43 698 500 000 euros applicable aux garanties Dexia dépasse le seuil de 25 milliards d'euros prévu par l'article 116/1 du présent projet de loi, il est bien entendu que toute éventuelle augmentation ultérieure de ce plafond ne pourrait être autorisée que par le législateur.

L'arrêté royal du 18 octobre 2011, ainsi que l'arrêté royal du 19 décembre 2012 qui le modifie, font actuellement l'objet de recours en annulation devant le Conseil d'État. Bien que le gouvernement estime que ces recours ne sont pas fondés, leur existence même a provoqué dans les faits la méfiance de certains investisseurs à l'égard de la garantie et, partant, a d'ores et déjà obéré la capacité de Dexia d'accéder au marché pour se refinancer dans des conditions de prix et de volume satisfaisantes.

Pour rappel, Dexia, dont les États belge et français détiennent ensemble 94 % du capital, est engagée, conformément à la décision de la Commission européenne du 28 décembre 2012, dans un processus de résolution ordonnée qui implique l'arrêt de toute activité commerciale nouvelle et la gestion extinctive (ou *run-off*) de son important portefeuille historique de créances et de titres divers. Tant le total de son bilan, qui s'élevait à 357 milliards d'euros à fin 2012, que sa structure (notamment les profils de maturité respectifs de ses actifs et passifs) engendrent un besoin structurel important de liquidités à court terme (*liquidity gap*) qui la contraint à faire régulièrement appel au marché des capitaux et à d'autres sources de liquidités pour refinancer ses actifs. Or, eu égard à sa situation financière, Dexia ne peut avoir accès à ces sources de refinancement qu'avec la garantie des États et que si les investisseurs ont toute confiance dans la robustesse de celle-ci.

En conséquence, si la capacité de Dexia d'accéder au marché pour se refinancer dans des conditions satisfaisantes n'était pas restaurée dans les meilleurs délais, Dexia pourrait ne plus être à même de faire face à ses engagements, et sa continuité pourrait être menacée. Un défaut de Dexia aurait, comme l'ont souligné la Commission européenne et la Banque Centrale Européenne, des conséquences dramatiques pour la stabilité des systèmes financiers belge et européen. En effet, les co-contractants de Dexia subiraient des pertes importantes, qui déstabiliseraient l'ensemble du système bancaire, et les États belge, français et luxembourgeois se verrait appellés en garantie au titre des dettes garanties déjà émises (qui s'élevaient à plus de 70 milliards d'euros à fin 2012).

Même si les recours précités sont dépourvus de fondement, ils suscitent néanmoins une méfiance justifiant que des mesures soient prises sans retard pour y remédier. Une ratification législative est la seule mesure qui soit à même, dans des délais suffisamment brefs, de lever totalement la méfiance des investisseurs et d'ainsi prévenir les risques majeurs pour la stabilité des systèmes financiers belge et européen qu'impliquerait un défaut de Dexia. Il est dès lors indispensable, pour les motifs impérieux d'intérêt général

Vermits de bovengrens van 43 698 500 000 euro dat op de Dexia waarborgen van toepassing is de drempel van 25 miljard euro die door artikel 116/1 van het huidige wetsontwerp wordt vastgesteld overschrijdt, spreekt het vanzelf dat een eventuele toekomstige verhoging van deze bovenlimiet uitsluitend zou kunnen worden toegestaan door de wetgever.

Het koninklijk besluit van 18 oktober 2011 en het wijzigingsbesluit van 19 december 2012 maken het voorwerp uit van beroepen tot nietigverklaring voor de Raad van State. Hoewel de federale regering meent dat deze beroepen niet gegrond zijn, heeft in de praktijk enkel en alleen het bestaan van deze beroepen bij zekere investeerders geleid tot wantrouwen omtrent de waarborg, wat nu reeds Dexia's toegangsmogelijkheden tot de financiële markten om zich te herfinancieren onder voorwaarden die wat betreft prijs en volume aanvaardbaar zijn bemoeilijkt.

Ter herinnering, Dexia, waarin de Belgische en de Franse Staat samen 94 % van het kapitaal aanhouden, heeft zich, overeenkomstig een beslissing van de Europese Commissie van 28 december 2012, verbonden tot een geordende ontmanteling, wat het stopzetten van elke nieuwe commerciële activiteit en een beheer gericht op uitdoving (of *run-off*) van haar belangrijke historische portefeuille van schuldborderingen en diverse effecten, met zich meebrengt. Zowel het totaal van de balans van Dexia, wat eind 2012 375 miljard euro bedroeg, als diens structuur (onder meer de respectievelijke maturiteitsprofielen van het actief en passief) leiden tot een structurele behoefte aan liquiditeiten op korte termijn (*liquidity gap*). Dit verplicht Dexia om beroep te doen op de financiële markten en op andere liquiditeitsbronnen om zijn activa te herfinancieren. Gelet op zijn financiële situatie heeft Dexia slechts met de staatshaarborgen, en indien de investeerders alle vertrouwen hebben in de in de robuustheid van deze waarborgen, toegang tot deze bronnen van herfinanciering.

Indien de toegang van Dexia tot de markt om zich te herfinancieren aan bevredigende voorwaarden niet binnen korte termijn hersteld zou zijn geworden, dan zou Dexia niet meer in staat kunnen zijn om te voldoen aan zijn verplichtingen en zou zijn continuïteit bedreigd kunnen worden. Een in gebreke blijven van Dexia zou, zoals de Europese Commissie en de Europese Centrale Bank reeds benadrukt, dramatische gevolgen hebben voor de stabiliteit van het Belgische en het Europese financieel systeem. Immers, de co-contractanten van Dexia zouden belangrijke verliezen leiden, die het hele banksysteem zouden destabiliseren, en de Belgische, Franse en Luxemburgse Staat zouden tot garantie worden geroepen met betrekking tot de reeds uitgegeven gewaarborgde schuldborderingen (die eind 2012 opliepen tot meer dan 70 miljard euro).

Zelfs indien voornoemde beroepen ongegrond zijn, dan nog veroorzaken zij een wantrouwen dat rechtvaardigt om zonder uitstel maatregelen te nemen om hieraan te verhelpen. Een wettelijke bekraftiging is de enige manier om, binnen voldoende korte termijn, het wantrouwen van de investeerders volledig weg te nemen en om aldus belangrijke risico's voor de stabiliteit van de Belgische en Europese financiële systemen te voorkomen waartoe een in gebreke blijven van Dexia aanleiding zou geven. Het is daarom noodzakelijk,

tenant à la stabilité des systèmes financiers belge et européen rappelés ci-dessus, de ratifier immédiatement ces arrêtés et de leur conférer ainsi dès l'origine une valeur législative, sans attendre l'issue des recours au Conseil d'État.

Dans le cadre des recours mentionnés ci-dessus, les requérants soutiennent que l'habilitation donnée au Roi par l'article 36/24 de la loi du 22 février 1998 dans sa version actuelle ne serait pas conforme à l'article 174 de la Constitution. Même si l'État belge conteste cette argumentation et estime qu'elle n'est pas fondée, il convient de noter que cet argument ne pourra en toute hypothèse plus être soutenu à l'avenir, vu la modification proposée à l'article 116/1.

Il se justifie également de protéger les intérêts des investisseurs qui ont, de bonne foi, déjà souscrit aux obligations émises par Dexia avec le bénéfice de la garantie d'État: ceci s'impose tant dans la perspective des intérêts privés légitimes de ces investisseurs que dans la perspective d'intérêt public de la bonne réputation de l'État belge envers les investisseurs en général et donc de sa propre capacité à financer la dette publique à de bonnes conditions.

Au-delà du cas de Dexia, la ratification des arrêtés en question est d'autant plus justifiée dans le cas présent qu'il faut absolument que les marchés soient convaincus que, de manière générale, l'État est capable en cas de besoin d'intervenir pour prévenir ou limiter toute crise financière systémique. S'il devait apparaître que l'État n'a pas été en mesure de remplir ce rôle dans le cas particulier de Dexia, la psychologie des marchés en retiendrait une incapacité générale de l'État belge à répondre adéquatement à des situations de crise.

La ratification rétroagira à la date d'entrée en vigueur de chacun des arrêtés royaux ratifiés. Des conventions de garantie ont en effet déjà été conclues, et Dexia s'est déjà refinancée auprès de tiers dont il importe de protéger les droits. Le caractère rétroactif de ces ratifications n'est source d'aucune insécurité juridique dès lors que le présent article du projet de loi ne contient rien qui n'était pas déjà contenu dans les arrêtés royaux précités pris sur la base de l'article 36/24, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 2^o de la loi du 22 février 1998 précitée. Le présent article de loi ne fait que ratifier des dispositions dont chacun connaissait la portée.

omwille van dwingende redenen van algemeen belang die betrekking hebben op de hierboven in herinnering gebrachte stabiliteit van de Europese en Belgische financiële systemen, om onmiddellijk deze besluiten te bekraftigen en om deze retroactief kracht van wet te verlenen, en dit zonder de uitkomst van de beroepen bij de Raad van State af te wachten.

In het kader van de hierboven vermelde beroepen argumenteren de verzoekers onder meer dat de door de huidige versie van artikel 36/24 van de wet van 22 februari 1998 aan de Koning verleende machting niet in overeenstemming zou zijn met artikel 174 van de Grondwet. Hoewel de regering dit argument betwist en van oordeel is dat het ongegrond is, dient opgemerkt te worden dat dit argument In de toekomst in ieder geval niet meer kan worden verdedigd, dit gelet op de voorgestelde wijziging van artikel 116/1.

De belangen van de beleggers die te goeder trouw hebben ingeschreven op de obligaties die door Dexia zijn uitgegeven met een staatswaarborg moeten ook worden beschermd. Het gaat hierbij niet alleen om de legitieme particuliere belangen van deze beleggers maar eveneens om het openbaar belang van de goede reputatie van de Belgische staat ten aanzien van de beleggers in het algemeen en dus van zijn eigen capaciteit om de overheidsschuld te financieren tegen goede voorwaarden.

Bovenop de situatie van Dexia is de wettelijke bekraftiging van de betrokken koninklijke besluiten in dit geval nog meer verantwoord aangezien het absoluut vereist is dat de markten ervan overtuigd zijn dat de Staat, in het algemeen, in staat is om indien nodig tussen te komen ter voorkoming of ter beperking van elke systemische financiële crisis. Indien zou blijken dat de Staat niet in staat was om deze rol in het geval van Dexia te vervullen, dan zou daar in de psychologie van de markten een algemene onbekwaamheid van de Belgische Staat om adequaat te antwoorden op crisissituaties uit worden afgeleid.

De bekraftiging heeft terugwerkende kracht tot de datum van inwerkingtreding van elk van de bekraftigde koninklijke besluiten. Er werden immers reeds garantieovereenkomsten gesloten en Dexia herfinancierde zich reeds bij derde partijen; het is van belang om de rechtszekerheid van deze partijen te vrijwaren. Het terugwerkend karakter van deze bekraftigingen geeft geen aanleiding tot enige rechtsonzekerheid aangezien dit artikel van het wetsontwerp niets bevat wat niet reeds was vastgelegd in voormelde koninklijke besluiten die genomen werden krachtens artikel 36/24, § 1, eerste lid, 2^o van de wet van 22 februari 1998. Dit artikel bekraftigt enkel bepalingen waarvan ieder reeds de draagwijdte kende.

N° 3 DU GOUVERNEMENT

Art. 7

Au troisième alinéa, remplacer les mots “L'article 3, 3°” par les mots “L'article 3, 5°”.

JUSTIFICATION

Il s'agit d'une correction d'une erreur due à l'insertion dans l'article 3 de deux points (le 2^o et le 4^o) suite à l'avis du Conseil d'Etat. La correction de l'entrée en vigueur qui en tient compte a été perdue de vue.

Le ministre des Finances,

Koen GEENS

Nr. 3 VAN DE REGERING

Art. 7

In het derde lid, de woorden “Artikel 3, 3°,” vervangen door de woorden “Artikel 3, 5°”.

VERANTWOORDING

Het betreft hier een verbetering van een fout die te wijten is aan de invoeging in artikel 3 van twee punten (2^o en 4^o) ingevolge het advies van de Raad van State. De verbetering van de inwerkingtreding die daarmee rekening houdt is uit het oog verloren.

De minister van Financiën,

Koen GEENS

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT

**N° 53 157/2/3 du 9 avril 2013
sur des amendements à un avant-projet de loi "portant
des dispositions fiscales et financières et des
dispositions relatives au développement durable"**

Le 3 avril 2013, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le ministre des Finances à communiquer un avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur des amendements à un avant-projet de loi "portant des dispositions fiscales et financières et des dispositions relatives au développement durable".

Les amendements n°s 1 à 4 ont été examinés par la deuxième chambre le 8 avril 2013. La chambre était composée de Philippe Quertainmont, président de chambre, Martine Baguet et Bernard Blero, conseillers d'État, et Colette Gigot, greffier.

Le rapport a été présenté par JeanLuc Paquet, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de Martine Baguet.

L'amendement n° Y a été examiné par la troisième chambre le 9 avril 2013. La chambre était composée de Marnix Van Damme, président de chambre, président, Jo Baert, président de chambre, Jan Smets, conseiller d'État, et Anne-Marie Goossens, greffier.

Le rapport a été présenté par Anja Somers, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de Jo Baert.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 9 avril 2013.

Suivant l'article 84, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 2^o, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, inséré par la loi du 4 août 1996, et remplacé par la loi du 2 avril 2003, la demande d'avis doit spécialement indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

La lettre s'exprime en ces termes:

"Het verzoek tot spoedbehandeling is gemotiveerd door het feit dat bij de indiening van het voormalde wetsontwerp bij de Kamer van volksvertegenwoordigers de spoedbehandeling zal worden gevraagd overeenkomstig artikel 80 van de Grondwet. Wat betreft het eerste ontwerp van amendement, is het verzoek tevens gemotiveerd door het feit dat Dexia zich bestendig op de financiële markten dient te herfinancieren. Wat betreft het tweede ontwerp van amendement, is het verzoek ook gemotiveerd door het feit dat de voorgestelde aanpassing van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 in werking dient te treden vanaf het aanslagjaar 2014".

ADVIES VAN RAAD VAN STATE

**Nr. 53 157/2/3 van 9 april 2013
over amendementen bij een wetsontwerp "houdende
fiscale en financiële bepalingen en bepalingen
betreffende de duurzame ontwikkeling"**

Op 3 april 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Financiën verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over amendementen bij een wetsontwerp "houdende fiscale en financiële bepalingen en bepalingen betreffende de duurzame ontwikkeling".

De amendementen nrs 1 tot 4 zijn door de tweede kamer onderzocht op 8 april 2013. De kamer was samengesteld uit Philippe Quertainmont, kamervoorzitter, Martine Baguet en Bernard Blero, staatsraden, en Colette Gigot, griffier.

Het verslag is uitgebracht door JeanLuc Paquet, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Martine Baguet.

Het amendement nr Y is door de derde kamer onderzocht op 9 april 2013. De kamer was samengesteld uit Marnix Van Damme, kamervoorzitter, voorzitter, Jo Baert, kamervoorzitter, Jan Smets, staatsraad, en Anne-Marie Goossens, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Anja Somers, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jo Baert.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 9 april 2013.

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2^o, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, ingevoegd bij de wet van 4 augustus 1996 en vervangen bij de wet van 2 april 2003, moeten in de adviesaanvraag in het bijzonder de redenen worden aangegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

De motivering in de brief luidt als volgt:

"Het verzoek tot spoedbehandeling is gemotiveerd door het feit dat bij de indiening van het voormalde wetsontwerp bij de Kamer van volksvertegenwoordigers de spoedbehandeling zal worden gevraagd overeenkomstig artikel 80 van de Grondwet. Wat betreft het eerste ontwerp van amendement, is het verzoek tevens gemotiveerd door het feit dat Dexia zich bestendig op de financiële markten dient te herfinancieren. Wat betreft het tweede ontwerp van amendement, is het verzoek ook gemotiveerd door het feit dat de voorgestelde aanpassing van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 in werking dient te treden vanaf het aanslagjaar 2014".

En exigeant que les demandes d'avis dans les cinq jours ouvrables soient "spécialement" motivées, le législateur a voulu que ce délai, extrêmement bref, ne soit sollicité qu'exceptionnellement. En conséquence, le demandeur doit invoquer des éléments pertinents et suffisamment concrets susceptibles de faire admettre que les dispositions en projet sont à ce point urgentes qu'il faille nécessairement recourir à la procédure visée à l'article 84, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 2^o, des lois sur le Conseil d'État (avis à communiquer dans un délai de cinq jours ouvrables) et pourquoi, au moment de la demande d'avis, il ne pouvait pas être recouru à la procédure visée à l'article 84, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 1^o, des lois sur le Conseil d'État (avis à communiquer dans un délai de trente jours).

En ce qui concerne l'amendement n° Y (le deuxième projet d'amendement) visant à modifier l'article 294 du Code des impôts sur les revenus 1992, force est de constater que les nouvelles règles doivent entrer en vigueur "à partir de l'exercice d'imposition 2014" (article 21, alinéa 6, en projet). On comprend dès lors mal pourquoi un avis à communiquer dans un délai de trente jours ne suffirait pas. Par conséquent, la demande d'avis n'est pas recevable en ce qui concerne l'amendement n° Y, de sorte qu'un avis ne sera donné que sur les autres amendements.

En ce qui concerne les amendements n°s 1 à 4, comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1^{er}, alinéa 1^{er}, 2^o, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, tel qu'il est remplacé par la loi du 2 avril 2003, la section de législation limite son examen au fondement juridique des amendements, à la compétence de l'auteur de l'acte ainsi qu'à l'accomplissement des formalités préalables, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées précitées.

Sur ces trois points, ces amendements appellent les observations suivantes.

Formalités préalables

En ce qui concerne l'accomplissement des formalités préalables, les amendements doivent être soumis, conformément aux articles 5 et 14 de l'arrêté royal du 16 novembre 1994 "relatif au contrôle administratif et budgétaire", à l'avis préalable de l'Inspecteur des Finances ainsi qu'à l'accord préalable du ministre du Budget.

Comme il ne ressort pas des documents transmis au Conseil d'État que ces avis et accord auraient été préalablement recueillis, le demandeur d'avis devra s'assurer de l'accomplissement de ces formalités obligatoires.

Door te eisen dat de adviesaanvragen met een termijn van vijf werkdagen van een "bijzondere" motivering worden voorzien, heeft de wetgever tot uiting gebracht dat hij wil dat alleen in uitzonderlijke gevallen verzocht wordt om mededeling van het advies binnen die uitzonderlijk korte termijn. De aanvrager moet derhalve pertinente en voldoende concrete gegevens aanbrengen die het aannemelijk maken dat de ontworpen regeling dermate spoedeisend is dat noodzakelijkerwijze een beroep moet worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 2^o, van de wetten op de Raad van State (advies mede te delen binnen een termijn van vijf werkdagen) en waarom, op het ogenblik van de adviesaanvraag, geen beroep kon worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 1^o, van de wetten op de Raad van State (advies mede te delen binnen een termijn van dertig dagen).

Wat het amendement nr. Y (het tweede ontwerp van amendement) betreft, dat strekt tot wijziging van artikel 294 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, moet worden vastgesteld dat de nieuwe regels in werking dienen te treden "vanaf aanslagjaar 2014" (ontworpen artikel 21, zesde lid). Het is dan ook niet duidelijk waarom een advies mede te delen binnen een termijn van dertig dagen niet zou volstaan. Gelet daarop is de adviesaanvraag niet ontvankelijk wat het amendement nr. Y betreft, zodat enkel advies wordt gegeven over de overige amendementen.

Wat betreft amendementen nrs 1 tot 4, aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 2^o, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals het is vervangen bij de wet van 2 april 2003, beperkt de afdeling Wetgeving overeenkomstig artikel 84, § 3, van de voornoemde gecoördineerde wetten haar onderzoek tot de rechtsgrond van de amendementen, de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

Wat deze drie punten betreft, geven die amendementen aanleiding tot de volgende opmerkingen.

Voorafgaande vormvereisten

Wat betreft de te vervullen voorafgaande vormvereisten, moeten de amendementen overeenkomstig de artikelen 5 en 14 van het koninklijk besluit van 6 november 1994 "betreffende de administratieve en begrotingscontrole", voor voorafgaand advies aan de inspecteur van Financiën en ter fine van akkoordbevinding aan de minister van Begroting voorgelegd worden.

Aangezien uit de aan de Raad van State overgezonden documenten niet blijkt dat dit advies en deze akkoordbevinding vooraf zijn gevraagd, dient de adviesaanvrager zich ervan te vergewissen dat die verplichte vormvereisten vervuld zijn.

Examen des amendements

Amendement n° 4

L'article B qui fait l'objet de l'amendement n° 4, a pour objet de ratifier avec effet à leur date d'entrée en vigueur respective deux arrêté royaux à savoir:

— l'arrêté royal du 18 octobre 2011 "octroyant une garantie d'État à certains emprunts de Dexia SA et Dexia Crédit Local SA";

— l'arrêté royal du 19 décembre 2012 "modifiant l'arrêté royal du 18 octobre 2011 octroyant une garantie d'État à certains emprunts de Dexia SA et Dexia Crédit Local SA".

Comme le précise la justification de l'amendement n° 4,

Comme la Cour constitutionnelle² et la section de législation du Conseil d'État l'ont déjà souligné à plusieurs reprises, la non-rétroactivité des lois et décrets est une garantie ayant pour but de prévenir l'insécurité juridique et cette garantie exige que le contenu du droit soit prévisible et accessible, de sorte que chacun puisse prévoir, à un degré raisonnable, les conséquences d'un acte déterminé au moment où cet acte se réalise. Toujours selon la Cour constitutionnelle, la rétroactivité des lois et décrets peut uniquement être justifiée lorsqu'elle est indispensable pour réaliser un objectif d'intérêt général, comme le bon fonctionnement ou la continuité du service public. S'il s'avère en outre que la rétroactivité a pour effet d'influencer dans un sens déterminé l'issue de procédures judiciaires ou d'empêcher les juridictions de se prononcer sur une question de droit précisée, la nature du principe en cause exige que des circonstances exceptionnelles justifient cette intervention du législateur ou du législateur décrétal qui porte atteinte, au détriment d'une catégorie de citoyens, aux garanties juridictionnelles offertes à tous.

Dans la justification de l'amendement n° 4, son auteur souligne entre autres:

"Même si les recours précités sont dépourvus de fondement, ils suscitent néanmoins une méfiance justifiant que des mesures soient prises sans retard pour y remédier. Une ratification législative est la seule mesure qui soit à même, dans des délais suffisamment brefs, de lever totalement la méfiance des investisseurs et d'ainsi prévenir les risques majeurs pour la stabilité des systèmes financiers belge et européen qu'impliquerait un défaut de Dexia. Il est dès lors

¹ "L'arrêté royal du 18 octobre 2011, ainsi que l'arrêté royal du 19 décembre 2012 qui le modifie, font actuellement l'objet de recours en annulation devant le Conseil d'État".

² Voir par ex. C.C., 3 mars 2004, n° 30/2004, B.5; C.C., 24 novembre 2004, n° 193/2004, B.8.4; C.C., 1^{er} février 2006, n° 20/2006, B.13.2; C.C., 8 mars 2006, n° 39/2006, B.5.1; C.C., 19 avril 2006, n° 55/2006, B.6; et plus récemment C.C., 31 mai 2012, n° 68/2012, B.13 et B.14.1.

Onderzoek van de amendementen

Amendement nr. 4

Artikel B, dat bij amendement nr. 4 wordt ingevoegd, voorziet in de bekraftiging, met uitwerking op de respectieve datum van hun inwerkingtreding, van twee koninklijk besluiten, namelijk:

— het koninklijk besluit van 18 oktober 2011 "tot toekenning van een Staatswaarborg aan bepaalde leningen van Dexia NV en "Dexia Crédit Local SA" ";

— het koninklijk besluit van 19 december 2012 "tot wijziging van het koninklijk besluit van 18 oktober 2011 tot toekenning van een Staatswaarborg aan bepaalde leningen van Dexia NV en "Dexia Crédit Local SA"¹".

Zoals in de verantwoording van amendement nr. 4 wordt aangegeven,

Zoals het Grondwettelijk Hof² en de afdeling Wetgeving van de Raad van State al herhaaldelijk hebben onderstreept, is de niet-retroactiviteit van wetten en decreten een waarborg ter voorkoming van rechtsonzekerheid en vereist die waarborg dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat iedereen in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien, op het tijdstip dat die handeling wordt verricht. Voorts stelt het Grondwettelijk Hof dat de terugwerkende kracht van wetten en decreten enkel kan worden verantwoord wanneer zij onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang, zoals de goede werking of de continuïteit van de openbare dienst. Indien bovendien blijkt dat de terugwerkende kracht tot gevolg heeft dat de afloop van gerechtelijke procedures in een welbepaalde zin wordt beïnvloed of dat rechtscolleges verhinderd worden zich uit te spreken over een rechtsvraag, vergt de aard van het in het geding zijnde beginsel dat uitzonderlijke omstandigheden een verantwoording bieden voor dat optreden van de wet- of decreetgever dat, ten nadele van een categorie van burgers, inbreuk maakt op de jurisdictionele waarborgen die aan allen worden geboden.

In de verantwoording van amendement nr. 4 benadrukt desteller ervan onder andere het volgende:

"Zelfs indien vooroemde beroepen ongegrond zijn, dan nog veroorzaken zij een wantrouwen dat rechtvaardigt om zonder uitstel maatregelen te nemen om hieraan te verhelpen. Een wettelijke bekraftiging is de enige manier om, binnen voldoende korte termijn, het wantrouwen van de investeerders volledig weg te nemen en om aldus belangrijke risico's voor de stabiliteit van de Belgische en Europese financiële systemen te voorkomen waartoe een in gebreke blijven van

¹ "Maken het koninklijk besluit van 18 oktober 2011 en het wijzigingsbesluit van 19 december 2012 ... het voorwerp uit van beroep tot nietigverklaring voor de Raad van State".

² Zie bijv. GwH 3 maart 2004, nr. 30/2004, B.5; GwH 24 november 2004, nr. 193/2004, B.8.4; GwH 1 februari 2006, nr. 20/2006, B.13.2; GwH 8 maart 2006, nr. 39/2006, B.5.1; GwH 19 april 2006, nr. 55/2006, B.6; en recentere GwH 31 mei 2012, nr. 68/2012, B.13 en B.14.1.

indispensable, pour les motifs impérieux d'intérêt général tenant à la stabilité des systèmes financiers belge et européen rappelés cidessus, de ratifier immédiatement ces arrêtés et de leur conférer ainsi dès l'origine une valeur législative, sans attendre l'issue des recours au Conseil d'État.

[...]

Il se justifie également de protéger les intérêts des investisseurs qui ont, de bonne foi, déjà souscrit aux obligations émises par Dexia avec le bénéfice de la garantie de l'État: ceci s'impose tant dans la perspective des intérêts privés légitimes de ces investisseurs que dans la perspective d'intérêt public de la bonne réputation de l'État belge envers les investisseurs en général et donc de sa propre capacité à financer la dette publique à de bonnes conditions.

Au-delà du cas de Dexia, la ratification des arrêtés en question est d'autant plus justifiée dans le cas présent qu'il faut absolument que les marchés soient convaincus que, de manière générale, l'État est capable en cas de besoin d'intervenir pour prévenir ou limiter toute crise financière systémique. S'il devait apparaître que l'État n'a pas été en mesure de remplir ce rôle dans le cas particulier de Dexia, la psychologie des marchés en retiendrait une incapacité générale de l'État belge à répondre adéquatement à des situations de crise".

Au vu notamment des précisions ainsi fournies, il peut être admis que les conditions exigées par la Cour constitutionnelle sont réunies quant à l'objectif d'intérêt général invoqué pour justifier la rétroactivité.

Le greffier,

COLETTE GIGOT

Le président,

PHILIPPE QUERTAINMONT

Le greffier,

ANNE-MARIE GOOSSENS

Le président,

MARNIX VAN DAMME

Dexia aanleiding zou geven. Het is daarom noodzakelijk, omwille van dwingende redenen van algemeen belang die betrekking hebben op de hierboven in herinnering gebrachte stabiliteit van de Belgische en Europese financiële systemen, om onmiddellijk deze besluiten te bekraftigen en om deze retroactief kracht van wet te verlenen, en dit zonder de uitkomst van de beroepen bij de Raad van State af te wachten.

[...]

De belangen moeten ook worden beschermd van de beleggers die te goeder trouw hebben ingeschreven op de obligaties die door Dexia zijn uitgegeven met een staatswaarborg. Het gaat hierbij niet alleen om de legitieme particuliere belangen van deze beleggers maar eveneens om het openbaar belang van een goede reputatie van de Belgische staat ten aanzien van de beleggers in het algemeen en dus van zijn eigen capaciteit om de overheidsschuld tegen goede voorwaarden te financieren.

Bovenop de situatie van Dexia is de wettelijke bekraftiging van de betrokken besluiten in dit geval nog meer verantwoord aangezien het absoluut vereist is dat de markten ervan overtuigd zijn dat de Staat, in het algemeen, in staat is om indien nodig tussen te komen ter voorkoming of ter beperking van elke systemische financiële crisis. Indien zou blijken dat de Staat niet in staat was om deze rol in het geval van Dexia te vervullen, dan zou daar in de psychologie van de markten een algemene onbekwaamheid in hoofde van de Belgische Staat om adequaat op crisissituaties te antwoorden, uit worden afgeweerd".

In het licht van inzonderheid de verduidelijkingen die aldus verstrekt zijn, mag ervan uitgegaan worden dat voldaan is aan de voorwaarden die door het Grondwettelijk Hof gesteld worden wat betreft de doelstelling van algemeen belang die aangevoerd wordt ter rechtvaardiging van de terugwerkende kracht.

De griffier,

COLETTE GIGOT

De voorzitter,

PHILIPPE QUERTAINMONT

De griffier,

ANNE-MARIE GOOSSENS

De voorzitter,

MARNIX VAN DAMME